

[Inger Gautier Schmit.]

staar under Mindretallets Betænkning. Man mener, at Systemet herigennem bliver enklere og Linierne mere klare. Men Livets Mangfoldighed og de forskelligartede Forhold i de enkelte Kommuner er der ingen Plads for i Flertallets Betænkning. Ordet Centralisation har været Løsenet. Og hertil kommer saa Ønsket hos nogle af Flertallets Medlemmer, navnlig enkelte, som repræsenterer Kommunalbestyrelser, om at lægge de væsentligste Udgifter over paa Staten, hvilket menes at kunne være opnaaet ved denne Ordning.

I det Forslag, vi her behandler, har Ministeren, om ikke fuldstændigt saa dog i meget væsentlig Grad, fulgt Mindretallets Indstilling. Mindretallet udtaler, at man bør fortsætte paa det bestaaende Grundlag, idet man har Betænkeligheder ved at samle de ca. 2 600 Mand under en enkelt Mands Haand, hvilket jo vilde blive Tilfældet, hvis et Enhedspoliti indførtes. Man kalder det en Enevoldsregering paa Politiets Omraade. Dernæst er Mindretallet betænkeligt ved at overklippe den Forbindelse mellem Politikorpset og Kommunerne, som har hundreaarig Hævd i vor Retsudvikling. Man ønsker derfor den bestaaende Ordning i det store og hele opretholdt og udtaler som ønskeligt, at man bevarer den folkelige Indflydelse paa Politiet gennem Kommunerne, at man øger de stedlige Politimyndigheders Ansvar og Myndighed, og at man prøver at fremme Samhørigheden mellem de to Korps. Om denne Opfattelse staar Mindretallet ganske enig, og dets Betænkning er særlig betydningsfuld derved, at to af dets Medlemmer, Repræsentanter for de to Korps af Polititjenestemænd, til en Begyndelse har staaet i Flertallets Kreds, men under Behandlingen er gaaet over til Mindretallets Opfattelse af dette meget vigtige Spørgsmaal.

Venstre kan i det store og hele slutte sig til de Udtalelser, som Mindretallet her er fremkommet med, og kan anbefale dette Forslag, fordi det i det væsentlige omsætter disse Tanker i Lovs Form. Vi kan saaledes ganske slutte os til de Hovedbestemmelser i §§ 111 og 112, som angiver Politiets Opgaver og Linierne for Samarbejdet mellem de to nuværende Korps, saaledes at der i de enkelte Kommuner bliver et Enhedspoliti indadtil, ikke udadtil, som samarbejder under Politimesterens Ledelse. Vort Statspoliti kan jo kun føres tilbage til 1911, men har siden da haft en overordentlig hurtig Vækst. Fra 36 Be-

tjente og en Chef omfatter det nu 480 Betyjente, 6 Inspektører og en Chef og koster Staten rundt regnet 6 Mill. Kr. aarligt, en Udgift, der altsaa maa betragtes som en Lettelse for Kommunerne. Statspolitiet har i disse Aar, der jo maa siges at have været særlig vanskelige, udført et Arbejde, som har været af den største Betydning for vor kriminelle Retspleje og for hele Fremmedtilsynet, men paa Grund af den hurtige Vækst indenfor dette Korps og de mange forskellige Opgaver, der i Aarenes Løb er blevet lagt over paa Politiet, har der ikke været den tilstrækkelige Tid til Overvejelse med Hensyn til et praktisk Samarbejde mellem Statspolitiet og det allerede for længst oprettede Ordenspoliti, og dette har rundt om i Politikredsene afstedkommet mange upraktiske Forhold: manglende Samarbejde, Spild af Tid og Kræfter og altsaa ogsaa af Borgernes Penge, hvilket jo gør en bedre Ordning paakrævet hurtigst muligt. Gennem den foreslaaede Ordning vil der sikkert opnaas et bedre Samarbejde. Der staar i Lovforslaget, at Statspolitiet fortrinsvis skal tage sig af de kriminelle Sager og det kommunale Politi væsentligt af de øvrige Sager, samtidig med at det dog kan hjælpe Kriminalpolitiet, hvor Lejlighed gives. Her er en Linie trukket op, men den virker kun som en Linie og ikke som den Mur, som i Øjeblikket er til Stede mellem de to Korps, og som hindrer, at et frugtbart og forstandigt Samarbejde kan finde Sted. Samtidig hermed bliver Politidirektørens og Politimesterens Ansvar og Myndighed udvidet, hvilket vi fra vor Side mener vil være gavnligt for, at Arbejdet i Kredsene kan blive mere effektivt.

Efter Ministerens oprindelige Forslag havde Politifuldmægtige mest Udsigt til at komme til at indtage Politimesterstillingen. Dette har man i Folketinget ændret derhen, at Fuldmægtige fra Amts- og Dommerkontorer har den samme Adgang. Dette maa vi fra vor Side mene er en forstandig og god Ordning, thi det er jo ikke alene den straffende Retspleje, Politiet beskæftiger sig med; der er mangfoldige Forhold, der kommer ind under Politiets Arbejde, og en Uddannelse paa Amts- og Dommerkontorer vil derfor ogsaa i høj Grad kvalificere til Politimesterembedet.

I Folketinget har man drøftet Muligheden af at undlade at stille som Krav, at man har juridisk Embedseksamen for at kunne indtage ledende Stillinger indenfor Politiet. Dette maa vi vende os fra. Vi kan ikke tiltræde en saadan Tanke; vi